Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрацін и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціcканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 217. Пятниця 27 вересня (9 жовтня) 1891. Рôкъ I.

Дванацятй роковины австро-нѣмецкого союза.

Вчера, т. є. 7 н. ст. жовтня, минуло якъ разъ дванацять лѣтъ тому, коли у Вѣдни стала межи Нѣмеччиною а Австро-Угорщиною умова, котра єсть ще до нинѣ и мабуть ще довго буде пôдставою тридержавного союза. Ще намъ живо въ памяти та хвиля, коли до Вѣдня приѣхавъ бувъ 21 вересня кн. Бісмаркъ. Передъ готелемъ „Имперіяль“ дожидало єго множество людей, цѣкавыхъ побачити зелѣзного канцлера, якъ тогди всѣ єго называли, и особисто переконати ся, чи вôнъ буде убраный якъ звычайнй люде, чи може въ зелѣзѣ — якъ дехто думавъ, — щобы бути безпечнымъ на нападъ якого особистого ворога, котрыхъ зелѣзный канцлеръ мавъ тогди богато. Кн. Бісмаркъ приѣхавъ неспостережено ажь передъ самъ готель: зъ повоза высѣвъ чоловѣкъ высокого росту, плечистый, сильнои будовы, въ чорнôмъ довгôмъ по колѣна сурдутѣ, а на головѣ мавъ капелюхъ зъ дуже широкими крысами. Мѣжь людьми пôйшовъ шепôтъ: „То Бісмаркъ“. Однй крикнули тогди: „Hoch Bismarck!“ другй мовчали.

Кн. Бісмаркъ перебувъ тогди у Вѣдни до 24 вересня. Сидѣвъ тихо, мало коли показувавъ ся на улици; нѣхто не знавъ, коли вôнъ выѣзджає чи выходить зъ готелю и коли вертає; нѣхто не знавъ, чого вôнъ приѣхавъ и зъ чимъ вôдъѣхавъ. Праса вѣденьска загорила була щось на темать союза Австріи зъ Нѣмеччиною, але вôдтакъ замовкла. Ажь коли гр. Андраші дня 8 жовтня дôставъ жадану димісію, розôйшлось голоснѣйше по свѣтѣ, що Австрія приступила до союза зъ Нѣмеччиною, до котрого довѣвъ кн. Бісмаркъ будучи у Вѣдни. Однакожь и тогди не знавъ ще нѣхто, якого рода єсть той союзъ и ажь въ 8 лѣтъ пôзнѣйше, бо 3 лютого 1888 стала та угода звѣстна. Нинѣ въ 12-тй роковины союза годить ся ту угоду пригадати тымъ бôльше, що она мабуть ще довго буде пôдставою политики не лишь нашои державы але и взагалѣ политики державъ середнои Европы. Угода ся звучить:

„Зваживши, що Ихъ Вел. Цѣсарь Австріи, король угорскій, и Цѣсарь нѣмецкій а король пруский мусять уважати за свою повинность монаршу пôдъ всякими условіями запевнити безпечность своихъ державъ и миръ для своихъ народôвъ; що оба Монархи подôбно якъ въ давнôмъ союзѣ (нѣмецкôмъ) тѣсною солідарностію своихъ державъ будуть въ силѣ лекше и успѣшнѣйше сповнити ту свою повинность; що тѣсне спôльне дѣланє Австро-Угорщины зъ Нѣмеччиною не може нѣкого занепокоити, але єсть здôбне сконсолідувати вытвореный умовами конгресу берлиньского станъ мирный; и прирѣкаючи собѣ торжественно, що своєй выключно оборонной умовѣ не намѣряють надати зачѣпне стремленє: Ихъ Вел. постановили заключити союзъ мира и взаимнои обороны.

Арт. I. Колибъ противъ надѣѣ и щирого бажаня обохъ союзникôвъ одну зъ обохъ державъ зачепила Россія, тогди всѣ союзники обовязанй помагати собѣ цѣлою збройною силою своихъ державъ и такожь лишь спôльно и въ порозумѣню миръ заключити.

Арт. II. Колибъ одного зъ союзникôвъ зачепила яка инша держава, тогди другій союзникъ обовязує ся не лишь не дати помочи напастникови на свого союзника, але задержати що найменше прихильну неутральность. Коли однакожь въ такôмъ случаю зачѣпаюча держава дôстане помôчь вôдъ Россіи, чи то въ видѣ чинпои спôвучасти, чи то приготовлень военныхъ, грôзныхъ для зачѣпленои стороны, тогди настає заразъ предвидженый въ арт. I. обовязокъ взаимнои помочи цѣлою збройною силою и оба союзники будуть тогди вести вôйну ажь до спôльного заключеня мира.

Арт. III. Угода ся вôдповѣдно до свого мирного характеру и абы запобѣгти всякому фальшивому толкованю, має обома высокими союзниками держати ся въ тайнѣ а третôй державѣ може бути удѣлена лишь за порозумѣнємъ обохъ сторôнъ и за спеціяльною умовою.

Оба союзники въ наслѣдокъ высказаныхъ въ Александровѣ царемъ Александромъ чувствъ, мають надѣю, що зброєня Россіи дѣйстно не покажуть ся для нихъ небезпечными и тому не мають на теперь причины до повѣдомлюваня (Россіи о союзѣ); колибъ однакъ та надѣя противъ ожиданя показала ся хибною, то оба высокй союзники уважалибы за свою повинность льояльности повѣдомити царя Александра бодай довѣрочно, що зачѣпку вымѣрену противъ одного зъ нихъ, мусѣлибы уважати за вымѣрену противъ нихъ обохъ. На потвердженє, повномочники сю угоду пôдписали власноручно и приложили свои печати.

Дѣялось у Вѣдни д. 7 жовтня 1879.

(М. п.) *Андраші*

(М. п.) *Генрихъ кн. Райсъ.*

3

Въ зимовый вечѣръ.

новеля

ЕЛИЗЫ ОЖЕШКОВОИ.

(Дальше.)

— Добре єму такъ! такъ усѣмъ шибеникамъ треба робити. Нехай не доказують, чужого не рушають, невинпои крови не проливають, бо того заборонивъ намъ Панъ Богъ найвысшій, а всѣ невиннй люде повиннй бути беспечнй вôдъ несправедливости и кривды. Годѣ!

Кôлька зôмнятыхъ асиґнатъ вложивъ за сорочку и по всѣхъ притомныхъ, по сынахъ, сыновыхъ, донцѣ и внучкахъ водивъ блыскучими очима, котрй въ тôй хвили приняли выглядъ суровый и дердый. Грубй морщины филювали єму по широкôмъ чолѣ, а зъ цѣлои поставы вôдбивала думка, котрои однакожь не выказувавъ, що якъ бы хто небудь зъ тыхъ, на котрыхъ дививъ ся, вступивъ на таку дорогу, по якôй ишовъ *тамтой*, то на самôмъ єи початку першій немилосерно опустивъ бы на него сю велику, жилаву, мовь изъ бронзу выкуту, свою руку...

— Годѣ! — вымовивъ вôнъ и сягнувъ по капшукъ зъ тютюномъ.

Всѣ мовчали. Знали, що якъ лишь старый те слово скаже, то всѣ споры, справы родиннй и иншй рѣшенй. Олекса оперъ батôгъ о стѣну, зблизивъ ся до жѣнки и нахиливши ся, одного рукою ласкавъ єи по плечахъ, а палцемъ другои водивъ по личку и головѣ сплячои дитины, на котрôй мала червону шапочку. Боднарь посунувъ гиблемъ по на пôвъ выгладженôмъ зубѣ бороны; коловоротъ Ганнусѣ затуркотѣвъ; господиня выймала горнець зъ горячою водою зъ комина...

Дверѣ скрипнули, до комнаты впавъ наперёдъ гавкаючи, наѣженый, косматый песъ, а заразъ по тôмъ при порозѣ вымовивъ хтось: — Слава Исусу!

Голосъ, котрый то вымовивъ, бувъ грубый, захриплый и чути було въ нѣмъ прискореный вôддыхъ.

— Слава на вѣки: — вôдповѣли хоромъ притомнй. Микула приложивъ долоню надъ очима и споглядавъ на дверѣ; господиня вôдвернула очи вôдъ огню; гибель боднаря и коловоротъ Ганнусѣ зновъ замовкли.

— Пане господарю и панѣ господине, — говоривъ у порога голосъ грубый и захриплый — я подорожный и прошу вашои ласки. Позвольте посидѣти годинку въ теплôй хатѣ; загрѣю ся и пôйду дальше ... не буду вамъ довго заваджати...

— Просимо, вôйдѣть и посидьте собѣ — вôдповѣвъ старый.

— Чому нѣ? вôйдѣть, будьте ласкавй, и загрѣйте ся, — кречно запросила господиня.

Въ широку струю свѣтла, що падала вôдъ ватры, увôйшовъ чоловѣкъ высокій, плечистый, але дуже худый; одежа єго складала ся зъ высокихъ чоботъ, штанôвъ зъ грубого сукна, засуненыхъ у холявы, и досыть тонкого сурдута, на однôмъ рамени широко роздертого. До подорожи въ бурливу ночь зимову одежа тая не була вôдповѣдна; тому мабуть вôдъ холоду довге єго лице, зъ котрого выставали кости щоки, покрывала блѣдость, що пригадувала тонкій жовтавый папѣръ. До зôмнятои бібулы подôбне було єго чоло высоке, побôльшене ще малою лысиною, за котрою блыщало рудаве волосє. Рудавй вуса закрывали вузкй уста; подовгуватй очи, такй голубй, що барва ихъ здалека мусѣла звернути на себе увагу, скоро обняли цѣле нутро комнаты и здавалось, що все вôдразу побачили.

— Сѣдайте, будьте ласкавй, вôдпôчнѣть! — промовила господиня не вôдходячи вôдъ комина. — Ивасю, — кликнула на сына — подай панови столець.

Называла єго паномъ, бо мавъ сурдутъ на собѣ, а хочь у порога промовивъ тымъ языкомъ, якимъ у хатѣ говорили, то знати було, що звычайно єго не уживавъ.

Усѣвъ на стôльци, поставивъ помежи колѣна грубу палицю, въ низу закуту зелѣзомъ и сильно зачавъ терти довгй, червонй руки зъ грубыми пальцями. Притôмъ пôднѣсъ лице и усмѣхнувъ ся такъ, що выглядавъ напôвъ бездушно, напôвъ весело.

— Ой, зимно, зимно — йойкнувъ — и

Справы парламентарнѣ.

Пôсля того, що доносять вѣденьскѣ часописи, проявляє ся въ кругахъ парламентарныхъ чимъ разъ бôльше стремленє до якъ найскоршого залагодженя буджету на 1892 р. Зачувати, що проводирѣ великихъ клюбôвъ парламентарныхъ зберуть ся вже въ найблизшôй хвили, абы постановити, що пôсля §. 42 реґуляміну палаты пословъ, може палата бôльшостію двохъ третихъ ухвалити, щобы декотрѣ позиціи буджетовѣ трактовано безпосередно въ повнôй палатѣ безъ вôдсыланя ихъ до комисій. Есть мабуть надѣя позыскати бôльшость двохъ третихъ для того внесеня.

Въ палатѣ пословъ має прийти на порядокъ дневный передовсѣмъ законъ о товариствѣ пароходнои плавбы на Дунаю.

Въ часѣ осѣннои сесіи сподѣвають ся залагодити вповнѣ новелю до закона гôрничого зъ 28 липня 1889 р., змѣняючу декотрѣ постановы сего закона.

Комисія для закона карного має вже сеи осени залагодити переданый ѣй предметъ.

Доси не есть ще певною рѣчею, коли п. Міністеръ скарбу, дръ Штайнбахъ предложить своє поясненє фінансове, правдоподобно на однôмъ изъ найблизшихъ засѣдань палаты, хочь може не на першôмъ засѣданю. Рôвновага фінансова въ буджетѣ на 1892 р. не буде мабуть такожь нарушена. Загально думають, що до кôнця року удасть ся залагодити не лише буджетъ, але такожь и законъ о удержавненю зелѣзницѣ Кароля Людвика а такожь и умову зъ Товариствомъ пароходнои плавбы по Дунаю.

Справы краєвѣ.

(Змѣна компетенціи судôвъ при переступствахъ закона о заразѣ звѣрятъ).

Членъ краєвого Выдѣлу, д-ръ Савчакъ, поставивъ бувъ въ 1889 р. въ Соймѣ внесенє, абы завôзвати ц. к. Правительство до змѣны компетенціи судôвъ, покликаныхъ до осуду въ справахъ о дѣла карыдостойнѣ, выплываючѣ зъ закона о запобѣганю заразливымъ недугамъ звѣрятъ и о средствахъ, запобѣгачихъ книгосушови.

Се внесенє передавъ Соймъ краєвому Выдѣлови до полагодженя.

Пôсля наведеныхъ законôвъ, вôддано справу судженя карыгôдныхъ чинôвъ въ тыхъ справахъ повѣтовымъ судамъ, взглядно трибуналамъ першои инстанціи. Однакъ въ недовгôмъ часѣ показавъ ся въ практицѣ роздѣлъ тои судовои компетенціи яко дуже утрудняючій не лишь скорый и справедливый засудъ, але дуже часто наражаючій стороны процесовѣ на матеріяльнѣ страты приватнои натуры.

Статистичнѣ даты выказують, що крôмъ кôлькохъ выпадкôвъ засудженя черезъ трибуналы першои институціи на кару арешту понадъ одинъ мѣсяць, то що до иншихъ вымѣрôвъ кары ореченя якъ трибуналôвъ такъ и повѣтовыхъ судôвъ зовсѣмъ не рôжнять ся.

Краєвый Выдѣлъ, по розслѣдженю порученого ему предмету ухваливъ пôднести въ своѣмъ справозданю до Сойму, що дотеперѣшне число трибуналôвъ першои инстанціи въ нашôмъ краю, вôдповѣдно до простороны и залюдненя, є за мале; бувають бо громады, н. пр. въ округѣ львôвского Суду краєвого, або окружного Суду тернопôльского, котрыхъ вôддаленє вôдъ тыхъ судôвъ выносить 150 кільометрôвъ дороги, черезъ що зазыванѣ стороны процесовѣ трибуналами першои инстанціи до головныхъ розправъ мусять вôдбувати великѣ дороги, зъ очевидною кривдою для мешканцôвъ, нараженыхъ тымъ способомъ на страту часу и на страты матеріяльнѣ.

Щобыжь уникнути сихъ шкôдныхъ наслѣдкôвъ дуже часто стороны, зазыванѣ до головнои розправы зовсѣмъ не являють ся, на розправѣ западають часто засуды позаочнѣ, а сей процедеръ вплывае часами хибно на слушный вымѣръ справедливости.

Дальше пôдносить краєвый Выдѣлъ, що придѣлюванє трибуналамъ першои инстанціи такъ дрôбныхъ справъ дає тымъ судамъ и прокураторамъ державнымъ забогато занятя зô шкодою для далеко важнѣйшихъ справъ належачихъ до ихъ компетенціи, що спиняє такожь скорый вымѣръ справедливости.

На пôдставѣ наведеныхъ даныхъ рѣшивъ краєвый Выдѣлъ представити Соймови внесенє, вôзвати ц. к. Правительство, щобы оно належною дорогою перевело змѣну закона зъ дня 24 мая 1882 р. (дн. зак. держ. ч. 51) въ тôмъ напрямѣ, абы розсуджуванє справъ кары достойныхъ, выплываючихъ зъ законôвъ о запобѣганє заразливымъ недугамъ звѣрятъ и о средствахъ, запобѣгаючихъ книгосушови, о скôльхо они належать до судôвъ — придѣлювано лишь тогди трибуналамъ першои инстанціи, єсли зъ тыхъ чинôвъ, або зъ занедбаня вже вышла матеріяльна шкода, а у всѣхъ иншихъ выпадкахъ, абы справы того рода придѣлювано лише Судамъ повѣтовымъ.

Переглядъ політичный.

Pester Lloyd помѣстивъ допись зъ Вѣдня, котра має опирати ся на офіціяльныхъ жерелахъ, а въ котрôй сказано, що наслѣдки гостины Є. Вел. Цѣсаря въ Чехахъ дадуть ся такъ означити: Гр. Таффе позôстане и дальше управителемъ політики австрійскои, а его проґрама, въ котрôй побôчь угоды ческо-нѣмецкои стоить першôмъ мѣсци цивілізаційный и матеріяльный розвôй державы, запануе загально въ найблизшôй будучности. По подорожи Цѣсарскôй буде ґр. Таффе старати ся ще зъ бôльшою енерґією якъ коли небудь сповнити свою головну місію въ Чехахъ, а его правительство, котрому удало ся побороти цѣлый рядъ великихъ и важкихъ перешкодъ, не злякає ся и перепонъ, якѣ ставляють Молодочехи угодѣ и зумѣє переломити ихъ упертôсть.

Угорскій міністеръ фінансôвъ предложивъ въ угорскôй палатѣ прелімінарь буджету на 1892 р. и свôй вывôдъ фінансовый. Пôсля тыхъ выводôвъ, загальнѣ доходы выносять 395,353.936 зр., а выдатки 395,340.941 зр. Надвышка отже выносить 12.995 зр.

Поясненє фінансове угорского міністра фінансôвъ зробило дуже добре враженє, особливо же той фактъ, що буджетъ за 1892 р. выказує надвышку 20 міл. въ доходахъ и заявленє, що правительство буде старати ся дати податникамъ якусь пôльгу.

При кôнци вчерашного засѣданя угорского парламенту вôдповѣвъ мін. Векерле на дотичну интерпеляцію, що заказавъ продавати ґазету Magy. Hirlap на зелѣзницяхъ державныхъ для того, що она заохочуе до нарушеня тайны урядовои а зробивъ то на пôдставѣ того закона, котрый дає право кождому панови дому здержувати пôдбурюючѣ письма вôдъ свого дому.

Голодъ въ Россіи прибирає величезнѣ розмѣры а чимъ бôльше надгодять справозданя зъ провінцій тымъ бôльше показуесь, якъ величезнѣ розмѣры прибравъ голодъ. Правительство вызначило 20 міл. на закупно збôжа на засѣвы. Пôсля поверховного лишь обчисленя показало ся, що треба бы бодай 100 міл. рублѣвъ, щобы голодуючимъ доставити хлѣба.

голодно! — додавъ, але шутливôсть не щезла зъ его лиця. Можна було думати, що нарѣкає жартомъ.

— Вѣтеръ нинѣ такій, що не дай Боже,— замѣтивъ Олекса.

— Хочете ѣсти? — спытавъ боднарь, пôдносячи знадъ роботы голову и цѣкаво споглядаючи на прихожого.

Зновъ зачавъ терти руки.

— Зъѣвъ бы-мь, певно, що зъѣвъ бы-мь дещо, якъ бы мавъ, але на дорогу не взявъ я нѣчого зъ собою.

Усмѣхавъ ся шутливо, якъ той, що кпинами хоче забавити товариство, а веселостью уняти собѣ его, але захриплый голосъ скрипѣвъ, мовь невысмароване колесо воза, а очима жадно кидавъ на коминъ.

— Два дни въ дорозѣ — зачавъ зновъ— що я кажу: память менѣ въ головѣ замерзла, чи що? вже двѣ недѣлѣ въ дорозѣ... Иду тай иду, тай шукаю, чого не згубивъ, и не знати лише, чи найду... ха-ха-ха-ха!

Говоривъ голосно, ще голоснѣйше смѣявъ ся, палиця высунула ся ему зпомежи колѣнъ и упала на землю; схиливъ ся и пôднѣсъ єи дуже звинно та скоро. Всѣ мовчали. Нѣхто тутъ, крôмъ батька родины, не выдававъ нѣякихъ приказôвъ. Микула байдужно дививъ ся на прихожого, а потôмъ помалу звернувъ голову до старшои сыновои:

— Кристино! маєшь *што исцѣ?* якъ маєшь, то *потрахтуй* гостя...

— *Товканиця* зъ макомъ є — вôдповѣла. Старый оточивъ ся клубомъ дыму.

— Здалека? — спытавъ.

Гôсть зъ напруженємъ дививъ ся на него.

— Зъ Прусъ — вôдповѣвъ.

— Певно до якои *хвабрики*, бо найбôльше Нѣмцѣвъ до *хвабрикъ* иде.

— Вы — Нѣмець? — спытавъ тонкимъ голосомъ пятнайцятилѣтній хлопчина зъ незвычайною цѣкавостью.

— Я не Нѣмець, але зъ Нѣмеччины йду.. до фабрики йду, де полотна роблять, бо чую: заробокъ добрый; а недалеко звôдси, кажуть, касарнѣ ставлять... може тамъ найму ся, бо й мулярство знаю... абы заробити, абы жити...

— Ой, то правда! Бѣдному чоловѣкови абы заробити, абы жити! — зъ глубокимъ зрозумѣнємъ потвердило кôлька голосôвъ.

Кристина поставила на столѣ миску, повну бульбянои кашѣ, сѣрои вôдъ примѣшаного до неи маку, застиглои и такъ твердои, що треба було єи ножемъ краяти. Коли миски поклала нôжь и спорый кусень чорного хлѣба. Коли ходила по комнатѣ, рухи єи були поважнѣ, лице спокôйне, а голову все трохи згорда пôдносила. Може се, що она передъ вела въ тôй люднôй хатѣ, а може згôдне жите зъ чоловѣкомъ и щасливе материньство додавали ѣй поваги и личнои гôдности, и чемна була она.

— Ѣжте, будьте ласкавѣ, — просила гостя.

Довгѣ, худѣ, червонѣ его руки хопили впередъ хлѣбъ и пôднесли его до устъ, але неспокôйнѣ очи, якъ здавало ся, шукали ще чогось по столѣ.

— Не гнѣвайте ся, пане господарю,— але я замерзъ якъ кôсть... кобы такъ менѣ чарку горѣвочки... горѣвочки!...

Лакомо живъ хлѣбъ и зновъ мовь бы зъ кпинами зачавъ затирати руки.

— Добре, чому бы не дати? можна! — вôдповѣвъ спокôйно господарь. — Кристино, дай горѣвки.

Боднарь пôднѣсъ голову знадъ роботы, а очи его жадно блыснули. Кристина принесла фляшку и чарку зъ грубого, зеленковатого скла. Господарь наповнивъ єи до половины и несучи до устъ, кивнувъ до гостя головою.

— На здоровлє! — сказавъ и выпивъ помалу, майже до каплѣ.

Коли гôсть бравъ наповнену по береги чарку, грубѣ пальцѣ его дрожали.

— На щастє! — вôдповѣвъ и вôдразу лакомо влявъ собѣ спору мѣрку напою въ горло.

(Дальше буде.)

Славный оборонецъ Ирляндцѣвъ Парнель померъ вчера нагле въ Брайтонъ въ Анґліи въ домѣ своеи жѣнки О'Шеи, въ наслѣдокъ того, що минувшои пятницѣ мавъ перестудити ся. Ходить однакожь чутка, що вôнъ не померъ природною смертію лишь застрѣливъ ся.

Новинки.

— **Конкурсы**. Рада шкôльна окружна въ Самборѣ оголосила конкурсъ зъ речинцемъ до 15 падолиста на посады: 1) учителя мойсеєвои релiґiи при 7-клясовôй школѣ женьскôй зъ платнею 600 зр. и 60 зр. на мешканє; 2) управителя при 2-клясовôй школѣ въ Бѣсковичахъ зъ платнею 450 зр. и мешканємъ; языкъ выкл. польскій; 3) при тôй самôй школѣ на посаду молодшого учителя зъ платнею 240 зр.; 4) при школахъ етатовыхъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ: въ Блажовѣ, Былычахъ, Мистковичахъ, Мокрянахъ, Вôльшанику, Ступници и Торчиновичахъ; и зъ выклад. языкомъ польскимъ въ Лановичахъ, а нѣмецкимъ въ Кранцберґу (275 зр. 79 кр. гот. и доходъ зъ ґрунту въ квотѣ 24 зр. 21. кр.); 5) при школахъ філіяльныхъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ въ Бережници, Быковѣ, Бирчичахъ старыхъ, Чапляхъ (246 зр. 61 кр. гот. зъ ґрунту 3 зр. 34 кр.), Ковеничахъ; Морозовичахъ, Новошичахъ, Ортиничахъ, Овиминѣ, Пиннахъ, Сприни, Шадôмъ, Татарахъ (237 зр. 63 кр. гот. зъ ґрунту 12 зр. 37 кр.) Торгановичахъ, и Вановичахъ, а въ Дубровцѣ и Дублянахъ зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ.

— **Справы особисти.** Посолъ Олександеръ Барвѣньскій выѣхавъ вчера до Вѣдня на засѣданя Рады державнои, посолъ Юліянъ Романчукъ выѣхавъ нинѣ.

— **Отворенє „Читальнѣ зелѣзничнои"** у Львовѣ при ул. Городецкôй ч. 26 вôдбуде ся 10 с. м. о 5 год. зъ полудня. По торжествѣ отвореня буде музикально-вокальный вечерокъ.

— **Учителѣ шкôлъ народныхъ** мужескихъ у Львовѣ постановили внести нинѣ петицію до мѣскои Рады о полѣпшенє ихъ матеріяльного быту.

— **Огнѣ**. Зъ бобрецкого повѣта пишуть намъ: „Въ послѣдныхъ часахъ навѣстили нашъ повѣтъ огнѣ, а именно въ Ляшкахъ долѣшныхъ погорѣли дня 29 м. м. 2 господарѣ. — Въ селѣ Юшковцяхъ, коло Бориничь, згорѣла дня 4 с. м. въ полудня дворска шопа, стайня й курникъ, а въ огни згорѣвъ одинъ конь занятый изъ шкоды въ поли, 10 телятъ, куры и свинѣ. — Въ Городищу коло Ходорова згорѣло дня 5 с. м. 11 хатъ необезпеченыхъ зъ цѣлымъ сегорôчнымъ добуткомъ. Причины огню бувають неувага, папѣросы, сушенє конопель, або злоба. — Въ ночи зъ 5 на 6-ого с. м згорѣло въ селѣ Ганôвцяхъ 10 господарствъ селяньскихъ зъ усѣхъ сегорôчнымъ добуткомъ. Луна огняна була такъ велика, що въ Галичи було вôдъ неи ясно якъ въ бѣлый день. Тои самои ночи горѣло десь також въ околици мѣсточка Кукольникъ и Боднарова, однакъ доси про шкоды огневи зъ тыхъ двохъ мѣсцевостей нѣчого не знати.

— **Справа пôдгаєцка**, котра вôдъ кôлькохъ вже недѣль робить тôлько шуму въ польскихъ, ґазетахъ закôнчилась на разѣ тымъ, що пп. Лілієнфельды (жиды), котрѝ взяли були въ посесію 8 фôльварковъ пôдгаєцкихъ вôдъ краковского товариства асекураційного, скинулись тои посесіи а лишились при трохъ фôльваркахъ, котрѝ взяли були вже давнѣйше въ посесію.

— **Велика крадѣжь**. Въ Бôбрцѣ вломили ся невыслѣджени доси злодѣѣ до склепу торговельника віктуалôвъ Шаѣ Шорра и забрали єму 50 зр. готôвкою и товарôвъ въ вартости на 1000 зр., котрѝ вложили на вôзъ и утекли зъ ними въ напрямѣ якъ до Львова.

— **Нещастє зъ нерозваги**. Помôчникъ торговельный въ торговли Седлячека въ Коломыи стрѣлявъ оногды такъ нерозважно зъ револьверу коло дому Наґлера, що поцѣливъ кулею парубка Гната Малецкого и ранивъ єго небезпечно.

— **Вôдъ родичѣвъ выдаливъ ся** зъ дому при ул. Байсера ч. 4 пятилѣтный сынъ сторожа Ивана Брыцкого и не знати де дѣвъ ся, бо всяка шуканина доси безслѣдна.

— **Хитрѝ злодѣѣ**. До однои зъ львôвскихъ трафікъ прийшовъ оногди вечеромъ якійсь молодый, елеґантно одѣтый мужчина, а выбравши собѣ рôжныхъ циґаръ на одного риньского утѣкъ зъ ними не заплативши. По хвили увôйшовъ якійсь иншій, такожь порядно одѣтый мужчина и почавъ намавляти властительку, щобы здоганяла злодѣя. Въ хвили, коли трафікантка послухавши того панича наближила ся до дверей, вхопивъ и вôнъ цѣле пуделко зъ циґарами и.... щезъ якъ пôдъ землю на велике зачудуванє трафікантки.

Господарство, промыслъ и торговля.

Вôдъ чого гинуть молоденькѝ телята?

Неразъ можна почути, що господарѣ жалують ся дуже на то, що не можуть ся дочекати нѣякого приховку вôдъ своихъ коровъ. Що лишь уродить ся телятко такъ оно въ двѣ три недѣлѣ и гине. Кажуть, що то вже така корова, що зъ неи не буде нѣякого приховку. Господарѣ що мають по кôлька коровъ и котрымъ приходить ся ходить наразъ коло кôлькохъ телятъ, маютъ неразъ ще бôльше страты, бо имъ гине одно телятко за другимъ. Що тому за причина? Вôдъ чого гинуть тѝ молоденькѝ телятка?

Причина, що молоденькѝ телятка дуже часто гинуть, лежить по найбôльшôй части въ тôмъ, що мы зъ ними зле обходимо ся. Молоде телятко то якъ дитина дуже делікатне, єму що небудь дуже легко зашкодить и длятого треба зъ нимъ дуже старанно обходити ся. Найчастѣйше гинуть молоденькѝ телятка або вôдъ злого корму, або вôдъ за скорои змѣны корму, або наконець зъ браку доброго догляду. Такъ гинуть н. пр. телята дуже часто на запôръ а то особливо тогди, коли забуваємо имъ дати першого молока вôдъ коровы такъ званои колястры. Колястра має то до себе, що робить розвôльненє, колижь не дамо єму тои колястры, то оно дôстає часто запôръ и гине зъ того. У трохи старшихъ телятъ приходить запôръ часто вôдъ за скорого переходу вôдъ одного корму до другого, а ще частѣйше приходить зъ того розвôльненє, на котре бôльше телятъ гине якъ на запôръ.

Въ першôй порѣ житя може телятко дуже легко зъ чого небудь дôстати розвôльненє; досыть дати єму лишь трохи холоднѣйшого молока, якъ свѣже вôдъ коровы, а оно вже перестудить собѣ жолудокъ. Найлѣпше було бы, колибъ телятко могло, доки потребує, ссати корову, оно тогди ссало бы, колибъ захотѣло и кôлько бы схотѣло, але що то богато коштує, то годуємо телятка инакше; тôлькожь тогди треба на то уважати, щобы, коли ихъ єсть бôльше, кожде зъ нихъ дôстало свою пайку окремо а передовсѣмъ, щобы єго кормленє було о скôлько можна пôдходяче до природного. Перше правило єсть: кормити телята по трошки а часто и давати имъ поволи пити. Давати молодымъ теляткамъ два або три разы на день пити, то за мало. Въ першихъ трохъ недѣляхъ потребує телятко, щобы єго и пять разôвъ на день покормити, розумѣєсь все по трошки. — Друге правило таке: Молоко, котрымъ поимо телятка, повинно мати таку теплоту, якъ свѣже здоєне молоко вôдъ коровы и не повинно мати въ собѣ анѣ трошки квасу, бо въ противнôмъ случаю телятко заразъ заслабне. — Трете правило: Переходъ вôдъ одного корму до другого повиненъ бути такъ незначный, якъ лишь можна и повиненъ переводити ся цѣлый поврôкъ. При тôмъ не треба однакожь годувати телятъ якъ найдовше лишь самымъ незбиранымъ молокомъ. Першихъ 14 днѣвъ дає ся имъ незбираного а вôдтакъ черезъ три недѣлѣ можна вже давати и збиранє, але такъ незначно, щобы оно не змѣркувало того. Такъ само поступаєсь пôзнѣйше незначно при переходѣ до твердои поживы, пôйла и воды. Показалось такожь, що добре давати молодымъ телятамъ грубомеленый овесъ.

Якъ видко, не богато потреба, щобы доховатись красныхъ и здоровыхъ телятъ, треба лишь щобы той, хто коло нихъ ходить, ходивъ старанно и совѣстно. Колижь мимо всякои старанности телята заслабнуть на розвôльненє, то треба тогди дати зробити въ аптицѣ такій лѣкъ: пять частей (на вагу) дестильованои воды, двѣ части двопроцентовои кислоты фенільовои, одна часть двовуглекислои маґнезіи и одна часть вуглекислои соды и давати телятамъ тои мѣшанины три разы на день по великôй ложцѣ.

— **Помідоры** мають бути добрымъ средствомъ охороннымъ противъ всѣлякихъ пошестей, а особливо противъ холеры (?) — такъ бодай доносить одна выходяча въ Австраліи ґазета лѣкарска. То єсть однакожь правдою и то потверджують многѝ огородники, що помідоры мають ту силу, що хоронять ростины вôдъ гнитя або нидѣня черезъ то, що на тыхъ ростинахъ осѣдають другѝ дуже дрôбнѝ и для ока невидимѝ якъ снѣть, ржа, головня и т. д. Досить лишь запарити листя зъ помідорôвъ або было зъ нихъ и тою водою покропити два або три разы тѝ ростины, котрыхъ дуже мушка обсѣла, а она заразъ щезне. Кажуть такожь, що засушенѝ на пни овочѣ помідоровѝ, вложенѝ въ збôже, хоронять єго вôдъ шкôдливыхъ хрущикôвъ и хробôвъ. Та сила помідорôвъ має походити зъ того, що въ нихъ єсть богато сѣрки. Частѝ пробы мали такожь показати, що помідоры суть добрѝ проти розвôльненя а що помідоры хоронять вôдъ заразы, то лѣкарѣ австральскѝ думають, що они суть и добрымъ средствомъ противъ холеры.

— **Чищенє політурованыхъ меблѣвъ**. Купує ся 1 дека альканового корѣня, кладе ся въ чистый поливаный горнецъ, дає ся 4 до 5 великихъ ложокъ льнянного олѣю и варить ся поволи на грани. Тымъ олѣємъ, коли выстигне, потягає ся меблѣ, котрѝ має ся чистити, а вôдтакъ въ 36 годинъ добре ихъ вытирає ся платкомъ сукна.

— **Добре чорнило до шкôръ и ременѣвъ**. Бере ся по рôвнôй части баранячого лою, воску и саджѣ (кипрусу), топить ся то все и розмѣшуєсь добре, а вôдтакъ ще за горяча мастить ся тою мѣшаниною при помочи кусника повсти (фільцу) шкôру и ременѣ.

Вѣсти епархіяльнѝ.

Еп. Перемыска.

Именованый другимъ проповѣдникомъ при катедральнôмъ храмѣ въ Перемышли о. Андр. Децко.

Похвальну грамоту за ревну дѣяльнôсть на поли шкôльництва, одержавъ о. Павло Винницкій, парохъ въ Грушатичахъ.

† Посмертнѝ вѣсти.

О. Володиславъ Сасъ Лѣсковацкій, гр. к. парохъ въ Краковци, упокоивъ ся дня 6 н. ст. жовтня въ 47 роцѣ житя а 20 священьства. — Вѣчна єму память!

Дръ Максимъ Искрицкій, фільольоґъ, одинъ зъ професорôвъ Русиновъ краковского університету, упокоивъ ся дня 7 н. ст. жовтня въ Краковѣ. — Вѣчна єму память!

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 8 жовтня. На похоронъ короля Віртемберского выѣде въ заступствѣ Є. Вел. Цѣсаря Архікн. Фридрикъ. Такожь поѣде депутація 6 полку гузарôвъ, котрого померший король бувъ властителемъ.

Міляно 8 жовтня. Приѣхавъ тутъ мін. Ґірсъ; на дворци повитавъ єго пос. Ніґра.

Берлинъ 8 жовтня. Цѣсарь Вільгельмъ выѣзджає завтра рано на похоронъ до Штутґарду.

Римъ 8 жовтня. Пос. Россі интерпелювавъ вчера въ парляментѣ правительство въ справѣ недавныхъ демонстрацій француских богомольцѣвъ.

Константинополь 8 жовтня. Болгарске правительство сплатило въ послѣдныхъ дняхъ значнѝ сумы на конто залягаючихъ ратъ всхôдно-румелійскои дани.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафлегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 0 кр

Въ Друкарни Людовой у Львовѣ,

площадь Бернардиньска ч. 7

кождого часу набути можна руску

БИБЛІЮ

выданя Диковского въ Перемышли

зъ численными мѣдерытами,

кромъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповняючій томъ 7. — Цѣна повысшихъ томôвъ 5 зр. 50 кр. зъ пересылкою почтовою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ пересылкою почтовою.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ

хиньско-россійской

Едмунда Ріедля,

у Львовѣ, площадь Маріяцка, 10,

поручае збору маевого:

½ кільо Congo	зр.	1·60
„ Souchong чорна	„	2·—
„ Souchong збôръ маев.		3·—
„ Kajsow	зр.	4·—
„ Melange de Lon.	„	4·—
„ Pecco	„	3·—
„ Каравакова	„	4·—
„ „ найлѣпша	„	6·—
„ Gunpow перлова	„	3·—
„ „ передня	„	4·—

высѣвки гербаты повъ кільо зр. 1·30; зъ найлѣпшои зр. 1·60.

Замовленя зъ провінцій высылаю ôдворотною почтою.

Опакованя не числяю.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

антикаръ у Львовѣ (улиця Жовкôвска, побôчъ рампы

поручае:

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіасъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротвôръ, 13 марта 1891.

Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикаръ, Львôвъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апоплексію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко офиціялистъ приватный и зôставати зъ моєю родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, які менѣ тôлько раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ „Нервотону“, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровля Леопольда Литыньского“**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣємъ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій.

COGNAC

курацийный

правдивый французскій

первоврядной фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылае за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскій,

Львôвъ, ул. Валова 14.

Въ мѣйскôмъ бюрѣ,

(готель Жоржа), выдае ся **карты объѣздні,** котрі приносять знижку 25—30% за звычайными білетами.

Тоже выдае ся **звычайні карты** подорожні на лінію Кароля-Людвика по оригінальнôй цѣнѣ.

Мѣйске бюро Кароля-Людвика Зелѣзниця.

Іосифъ І. Ляйнкауфъ.

Всякого рода

ВИНА

лѣчничі

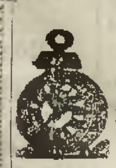
дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Яковъ Федеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвъ въ **Устю зеленôмъ.**

ЛЕВЪ ЯНИКОВСКІЙ

ГОДИННИКАРЬ

у Львовѣ, улиця **Театральна число 16**

поручае свôй богатый складъ

зегарковъ золотыхъ, срѣбрныхъ, зъ первоврядныхъ фабрикъ женевскихъ и францускихъ, тоже цѣпочки золоті и срѣбні, удержує на складѣ великій выбôръ зегарôвъ стѣнныхъ, столовыхъ и пендулевыхъ, будиковъ всякого рода по цѣнахъ найдешевшихъ.

Принимае ся направу всякого рода зегарôвъ, грающихъ зегаркôвъ, тожь всякі направы зегарôвъ и годинниковъ *старинныхъ* и одновленье тыхъ-же.

Мешканцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

молоко стерилізоване

пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступае цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормлені тымъ молокомъ не слабують на жадні слабости жолудковi або кишковi и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко злабостимъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя приймае

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ

Equitable.

Найбôльше Товариство асекураційне на свѣтѣ, концессіоноване въ Австріи 11 жовтня 1882 р.

Резерва для убезпеченыхъ въ Австріи мусить бути въ Австріи складана, а кромъ того служить на покрытье убезпечень палаты Товариства у Вѣдни (Stock im Eisenplatz), вартости 2 миліонôвъ.

Ґенеральна аґенція для Галичины и Буковины у Львовѣ ул. Валова ч. 3. пôдъ управленемъ И. Піепеса.

Найбôльше	Найпевнѣйше	Найкористнѣйше
Станъ убезпеки зъ кôнцемъ р. 1890 1,801.656.182 злр. Нові интереса въ року 1890 509,565.267 злр.	Майно власне зъ кôнцемъ р. 1890 298,109.361 миліонôвъ злр.	Резерва зыскôвъ, въ котрôй мають удѣлъ убезпеченя злр. 59,351 11

Всякі комбинаціи убезпечень на житье.

Надзвычайні користи.

Терпите ломане руки або ноги, рване, гостецъ, ревматизмъ, котрі вамъ особенно долягають въ порѣ вогкôй дощевôй?

Читайте якъ помагае въ такихъ терплѣняхъ:

EXCELSIOR

Подяка. Всч. п. Брониславъ Виткевичъ, аптикаръ у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйші слова подяки за Вашъ дѣйстно чудесный *Excelsior*. Страшні терпѣня, які выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгі лѣта треваючі болѣ въ костяхъ нôгъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôднятi, по натертю кôлькохъ фляшокъ **„Excelsior“**-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане тревати буде якъ довго жити буду, а першимъ еи вôдгомономъ най будуть тi слова мови подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891. **Антоній Гордыньскій.**

Такихъ подякъ получивъ вынаходецъ „Excelsiora“ тысячѣ — бо кождому помагае скоро и разъ на всегда.

Спроваджувати можна найменьше 2 фляшки, котрі коштують по 60 кр. в. а. разомъ 1 зр. 20 кр. — Треба надôслати 1 зл. 50 кр. т. є. за 2 фляшки „Excelsiora“ оплату почтову и опаковане.

Прошу адресовати **В. Виткевичъ,** аптикаръ, Львôвъ-Пôдзамче.

поручае выпробовані и за скуточні узнані

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера